

Sygn. akt IV U 224/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 września 2018 r. w S.

odwołania C. Z. i D. Z. wspólników (...) S.C. C. Z., D. Z. z siedzibą w Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 6 lutego 2018 r. Nr (...)

w sprawie z wniosku C. Z. i D. Z. wspólników (...) S.C. C. Z., D. Z. z siedzibą w Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

z udziałem A. K.

o ustalenie właściwego ustawodawstwa

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż w okresie od dnia 06 grudnia 2017 roku do dnia 17 października 2018 roku wobec obywatela U. A. K. mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29.04.2004 roku w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16.09.2009 roku dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. do wydania dla obywatela U. A. K. zaświadczenia A1 na okres od dnia 06 grudnia 2017 roku do dnia 17 października 2018 roku.

Sygn. akt: IV U 224/18

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z 6 lutego 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 83 ust.1 pkt 2 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2016r. poz. 963 ze zm.) oraz art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z 24 listopada 2010r. rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo ustalił, że w okresie od 6 grudnia 2017r. do 17 października 2018r. wobec obywatela U. A. K. nie mają zastosowania przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia

społecznego oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 oraz odmówił wydania dla obywatela U. A. K. zaświadczenia A1 na okres od 6 grudnia 2017r. do 17 października 2018r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że płatnicy składek – wspólnicy (...) S.C. z siedzibą w Z. wystąpili do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. o wydanie zaświadczenia potwierdzającego zastosowanie polskich przepisów w zakresie ustawodawstwa właściwego na podstawie art. 13.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) dla pracownika najemnego A. K. obywatela U. w związku z wykonywaniem pracy na terytorium dwóch lub więcej państw członkowskich U. E. w okresie od 6 grudnia 2017r. do 17 października 2018r. Organ rentowy w oparciu o art.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) stwierdził, że Polska nie jest państwem, w którym zwykle zamieszkuje A. K. w rozumieniu przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Nie można bowiem uznać, że miejscem, w którym znajduje się centrum interesów życiowych A. K. mającego rodzinę w kraju pochodzenia, jest terytorium P.. Organ rentowy powołał się w tym zakresie na kryteria służące ustaleniu miejsca zamieszkania określone w art.11.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009. Wskazując na powyższe organ rentowy stwierdził, że Polska nie jest miejscem zamieszkania A. K., a jedynie miejscem pobytu w kraju zatrudnienia i dlatego przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 nie mogą mieć do niego zastosowania.

Odwołanie od w/w decyzji złożyli płatnicy składek C. Z. i D. Z. wspólnicy (...) S.C. z siedzibą w miejscowości Z. zaskarżając ją w całości, wnosząc o jej zmianę i stwierdzenie, że ubezpieczony A. K. spełnia przesłanki do wydania zaświadczenia o właściwym ustawodawstwie (A1) w okresie od 6 grudnia 2017r. do 17 października 2018r. Wskazali, że w/w zaświadczenie jest wymagane przy wykonywaniu przewozów m.in. do Niemiec, Francji, W. i Belgii. Odmawiając wydania przedmiotowego zaświadczenia organ rentowy nie uwzględnił interesów pracodawcy, który terminowo i sumiennie reguluje składki za zatrudnionych pracowników. Skarżący nie zakwestionowali, że konieczne jest spełnienie przez zatrudnionego pracownika obywatela U. warunku legalnego zamieszkiwania w P. i A. K. warunek ten spełnia. Legalnie bowiem pracuje w P. i legalnie tu zamieszkuje, a ponadto swoją przyszłość wiąże z Polską, jednakże sprowadzenie rodziny do P. nie jest kwestią, którą można zorganizować w ciągu tygodnia. Podjęcie i kontynuowanie pracy od wielu miesięcy oraz najem lokalu mieszkalnego w P. potwierdza zamiar A. K. zamieszkiwania w P. (odwołanie i załącznik do odwołania w postaci decyzji Wojewody (...) o zezwoleniu na pobyt czasowy w P. k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od płatnika składek na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu stanowiska organ rentowy powołał się na przepisy prawa i argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy podkreślił, że zgromadzone dowody nie dają podstaw do ustalenia, że A. K. posiada ośrodek interesów życiowych na terenie P. i tym samym jego miejscem zamieszkania jest terytorium P.. Do ustalenia takiego nie jest wystarczające legalne przebywanie i zatrudnienie na terenie P. (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

(...) S.C. C. Z., D. Z. z siedzibą w miejscowości Z., powiat M. prowadzi działalność transportową, w tym świadczy usługi z zakresu przewozów międzynarodowych (licencja Głównego Inspektora Transportu Drogowego wydana (...) Spółki (...) na okres od 5 grudnia 2017r. do 4 grudnia 2022r. k.27 akt organu rentowego).

Ubezpieczony A. K. jest obywatelem U.. Urodził się w dniu (...) w obwodzie d. na U.. Ubezpieczony jest żonaty, jego żona mieszka na terenie U. razem ze swoimi rodzicami (oświadczenie ubezpieczonego k.29 akt organu rentowego) . Od 2016r. ubezpieczony leganie przebywa i pracuje na terenie P.. W dniu 27 listopada 2017r. Wojewoda (...) udzielił ubezpieczonemu zezwolenia na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy na rzecz (...) S.C. C. Z., D. Z. w miejscowości Z. na stanowisku kierowcy ciągnika siodłowego na podstawie umowy o pracę w wymiarze całego etatu z wynagrodzeniem w wysokości 2 000 złotych brutto miesięcznie (decyzja Wojewody (...) z 27 listopada 2017r. z 27 listopada 2017r. o zezwoleniu na pobyt na terenie RP k.2 akt sprawy). Ten sam organ w dniu 16 października 2017r. udzielił zezwolenia na pracę ubezpieczonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na

okres od 18 października 2017r. do 17 października 2018r. (zezwolenie na pracę cudzoziemca na terytorium RP z 18 października 2017r. k.17 akt organu rentowego).

W dniu 1 grudnia 2016r. ubezpieczony i (...) Spółki (...) zawarli umowę o pracę, na mocy której ubezpieczony został zatrudniony na stanowisku kierowcy ciągnika siodłowego w pełnym wymiarze czasu pracy. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Jako miejsce wykonywania pracy wskazano teren całej Europy (umowa o pracę z 1 grudnia 2016r. k.9-13 akt organu rentowego).

Od chwili zatrudnienia u płatników składek ubezpieczony zamieszkuje w lokalu mieszkalnym znajdującym się w budynku na nieruchomości w miejscowości (...). W dniu 22 listopada 2017r. ubezpieczony zawarł z płatnikiem składek Z. Z. umowę najmu lokalu mieszkalnego położonego w budynku na w/w nieruchomości o powierzchni 37 metrów kwadratowych składającego się z pokoju z aneksem kuchennym i łazienki. Czynsz najmu ustalono na kwotę 100 złotych miesięcznie (umowa najmu lokalu mieszkalnego z 22 listopada 2017r. k.39-41 akt organu rentowego). W lokalu tym ubezpieczony spędza czas wolny między zleceniami przewozów. Ubezpieczony wykonuje przewozy międzynarodowe, w związku z tym 10% czasu pracy przypada na pracę na terenie P. a 90% na pracę w pozostałych krajach U. E. – N., F., A., H., B., W., H., S., S. (1), D., W. (informacja z 6 grudnia 2017r. w celu wydania zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym k.1-3 akt organu rentowego).

Ubezpieczony w minionych dwóch latach ,tj. w latach 2016-2017 rozliczał się z podatku w P. składając do Urzędu Skarbowego w M. zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w M. z 27 sierpnia 2018r. - w kopercie na k.32 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie płatników składek C. Z. i D. Z. współników (...) S.C. z siedzibą w miejscowości Z. okazało się uzasadnione.

Jak wynika z akt organu rentowego, w dniu 7 grudnia 2017r. wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. wniosek płatników składek o wydanie zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym dla pracownika A. K. – obywatela U. wykonującego dla płatników składek pracę w charakterze kierowcy w transporcie międzynarodowym na okres od 6 grudnia 2017r. do 17 października 2018r. Wnioskodawcy wskazali, że w/w pracownik świadczy pracę, która w 10% jest wykonywana w P., a w pozostałych 90% na terenie innych państw U. E.. Jako podstawę wniosku wskazano regulację art.13.1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. UE L z 30 kwietnia 2004r. ze zm.). Zgodnie z tym uregulowaniem osoba, która normalnie wykonuje pracę najemną w dwóch lub w kilku Państwach Członkowskich podlega:

- a) ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania, jeżeli wykonuje znaczną część pracy w tym Państwie Członkowskim lub jeżeli jest zatrudniona przez różne przedsiębiorstwa lub przez różnych pracodawców, którzy mają siedzibę lub miejsce wykonywania działalności w różnych Państwach Członkowskich lub
- b) ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się siedziba lub miejsce wykonywania działalności zatrudniającego ją przedsiębiorstwa, jeżeli osoba ta nie wykonuje znacznej części swojej pracy w Państwie Członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania.

Z uwagi na to, że A. K. jest obywatelem U. rozstrzygnięcie wniosku płatników składek wymagało uprzedniej oceny, czy w/w pracownik zamieszkuje legalnie na terenie P. jako członka U. E.. Zgodnie bowiem z art.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr (...) z dnia 24 listopada 2010r. rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo, w/w rozporządzenia (WE) nr 883/2004r. i nr (...) mają zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo, jak również do członków ich rodzin i osób pozostałych przy życiu po ich śmierci, pod warunkiem

że zamieszkują oni legalnie na terytorium państwa członkowskiego i znajdują się w sytuacji, która pod każdym względem dotyczy więcej niż jednego państwa członkowskiego.

Organ rentowy odmawiając ustalenia, że wobec A. K. w okresie objętym wnioskiem płatników składek ,tj. w okresie od 6 grudnia 2017r. do 17 października 2018r. znajduje zastosowanie ustawodawstwo polskie ustalone na podstawie art.13.1 pkt b rozporządzenia (WE) nr 883/2004 jako ustawodawstwo państwa, w którym znajduje się siedziba pracodawcy i co za tym idzie wydania ubezpieczonemu zaświadczenia A1 podniósł, że w okolicznościach sprawy brak jest podstaw do ustalenia, że w P. znajduje się centrum interesów życiowych ubezpieczonego i miejsce jego zamieszkania. Ustalając, czy ubezpieczony zamieszkuje w P. organ rentowy odwołał się do uregulowania zawartego w art.11.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. W myśl tego uregulowania do ustalenia miejsca zamieszkania osoby, do której stosuje się rozporządzenie podstawowe, należy ustalić ośrodek interesów życiowych zainteresowanego w oparciu o ogólną ocenę wszystkich dostępnych informacji dotyczących istotnych okoliczności, które mogą obejmować, w stosownych przypadkach: czas trwania i ciągłość pobytu na terytorium zainteresowanych państw członkowskich, sytuację danej osoby, w tym: charakter i specyfikę wykonywanej pracy, w szczególności miejsce, w którym praca ta jest zazwyczaj wykonywana, jej stały charakter oraz czas trwania każdej umowy o pracę, jej sytuację rodzinną oraz więzi rodzinne, prowadzenie jakiegokolwiek działalności o charakterze niezarobkowym, jej sytuację mieszkaniową, zwłaszcza informację, czy sytuacja ta ma charakter stały, państwo członkowskie, w którym osoba uważana jest za mającą miejsce zamieszkania dla celów podatkowych. Stosując się do powyższej regulacji organ rentowy stwierdził, że A. K. jedynie tymczasowo przebywa w P. jako kraju zatrudnienia, a centrum jego interesów życiowych, determinowane m.in. przez fakt posiadania rodziny na U., znajduje się właśnie na U..

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że stanowisko organu rentowego w kwestii miejsca zamieszkania A. K. jest błędne. Wskazać należy, że zastosowany przez organ rentowy w/w przepis art.11.1 rozporządzenia wykonawczego (WE) nr 987/2009 ma zastosowanie w przypadku, gdy pomiędzy instytucjami dwóch lub więcej państw członkowskich istnieje rozbieżność opinii w odniesieniu do ustalenia miejsca zamieszkania. W okolicznościach niniejszej sprawy nie ma natomiast sporu między instytucjami państw członkowskich. W ocenie Sądu w okolicznościach sprawy w pełni uzasadnione jest stwierdzenie, że A. K. zamieszkuje legalnie na terenie P.. Przedstawione przez płatników składek dokumenty w postaci decyzji Wojewody (...) o zezwoleniu na pobyt oraz zezwoleniu na pracę wydane w stosunku do A. K. nie pozostawiają wątpliwości, że ubezpieczony legalnie przebywa na terenie RP oraz legalnie wykonuje pracę w charakterze kierowcy w transporcie międzynarodowym. Z ustaleń Sądu wynika, że ubezpieczony posiada w P. – w miejscowości Z. prawo najmu lokalu mieszkalnego, w którym przebywa w czasie wolnym od pracy. Okoliczność, że lokal ten znajduje się na nieruchomości, na której znajduje się siedziba spółki (...) oraz, że w tym samym budynku zamieszkują również inni pracownicy tej spółki, nie może być powoływana jako argument przeciwko ustaleniu, że ubezpieczony zamieszkuje na terenie P.. W ocenie Sądu nie ma wątpliwości, że zamieszkiwanie ubezpieczonego na terenie P. ma swoje źródło w fakcie wykonywania pracy na rzecz polskiego pracodawcy. Zatrudnienie jest jednak doniosłym motywem w wyborze miejsca zamieszkania. Bezsporne jest, że ubezpieczony ma żonę, która zamieszkuje na U.. Posiadanie rodziny na terenie U. jest okolicznością, która wiąże ubezpieczonego z jego ojczystym krajem. Nie jest to jednak okoliczność niwecząca ustalenie, że ubezpieczony, który od kilku lat pracuje i przebywa w P. oraz co istotne, a co pomija organ rentowy, od kilku lat rozlicza podatki w P., zamieszkuje legalnie na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Reasumując, wobec ustalenia, że A. K. zamieszkuje na terytorium państwa członkowskiego UE, Sąd stwierdził, że zachodzą podstawy do wydania przez organ rentowy zaświadczenia o ustawodawstwie właściwym dla ubezpieczonego jako osoby, która wykonuje pracę najemną w dwóch lub kilku Państwach Członkowskich UE na podstawie art. 13.1 rozporządzenia Parlamentu i Rady (WE) nr 883/2004. Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie art.477¹⁴§2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.